

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo iiii. p[ro] eade[m] do[minicam] post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

te mihi dñe nihil em sunt dies mei zc. Et
Tertius arti. Aud zc. Hec dubiū qñ
 chis fecerit oia q̄ sunt curatōi nostre
 necessaria. Horate q̄ lex dicit: Cūctus mor-
 tis medico q̄ diligēs fuit: imputari nō dz.
 ff. de officio p̄sidi. l. illicitas. §. Sicuti.
 Et sufficit diligētia adhibere quā potest.
 xvij. di. ca. vi. Audite. Si medic⁹ exptus
 diceret infirmo/ Tu sic facies z sanitates
 recuperabis: et infirm⁹ negligeret: z infirm⁹
 morat⁹: nō est imputandū medico s; egro-
 to. Expone notādo: qñ chis nobis ordi-
 nauit medicinā salutarē sacro: si eā reci-
 pere voluerim⁹. Ue ḡ nobis si negligi-
 mus. Heb. ij. Quō nos effugiem⁹: si tātā
 neglexerimus salutē

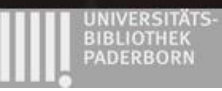
Sermo. iij. p. eadē do. xij. post Trini.

Epheta qd̄ ē
 zc. Littera occidit: spūs at̄ vi-
 uificat q̄ si ministratio zc. vsq̄
 in finē. ij. Cor. ij. Triplex est differētia ve-
 teris legis z noue. Cui⁹ differētie triplic⁹
 p̄sideratio inducere debz ad apienda
 da. Prima est differētia opatōis: qz ve-
 tus occidit z noua uiuificat. Qñ dicit: L̄ra
 occidit: spūs zc. L̄ra inq̄ sine spūali intel-
 lectu. Scda est differētia in scripturis: qz
 lex vetus in tabulis lapideis sc̄pta fuit:
 lex aut̄ noua in cordibz imp̄mit. Qñ dicit
 Litteris deformatā in lapidibz zc. Ter-
 tia est cōclusionis: qz lex noua p̄ducit ad
 gl̄iam p̄petuā q̄ nō euacuatur: nō aut̄ lex ve-
 tus.
 Epheta zc.

Prim⁹ arti. An oē opus qd̄ sit bona
 intentōe sit bonū: Q, sic. p̄z Amb.
 dicente: Affect⁹ opi tuo nomē imponit.
 Cōtra. Bona intentō nō absoluit a dei p̄-
 cepto: ḡ nō facit qñ agere p̄tra dei p̄ceptū
 sit pctm̄. R̄s̄det Bona. in. ij. di. xl. In-
 tētio dupl̄ dz: Uno mō finis volitō: Alio
 mō nō solū volitō finis: sed etiā ordinatō
 ei⁹ qd̄ est ad finē. Pōt ḡ dici intētio bona
 dupl̄. Uno mō qz id qd̄ intēdit finalr̄ est
 bonū: z sic bonitas intētionis non suff. cit
 ad bonitatē op̄is: qz p̄m aplm̄ nō sunt fa-
 ciēda mala vt inde veniāt bona Alio mō

dz intētio bona in q̄ est bon⁹ p̄fecta ordi-
 natio op̄is ad finē intētiū: z sic bonitas in-
 tētiōis nō solū respicit bonitatē finis s; z
 etiā rectū ordinē ei⁹ qd̄ est ad finē. Hec ei
 dño necessario req̄runt ad hoc q̄ ocl̄s. i. in-
 tētio sit simplex. Ad argumētū dicēdū
 q̄ Amb. vocat ibi affectū intētionē bonā:
 nā: nō tñ bonitate finis: sed etiā bonitate
 ordinis. Hoc Bona. P̄o fund. Nō suffi-
 cit q̄ finis intētus sit bon⁹ nisi q̄ res ipsa
 sit honesta. ideo Iuuenal⁹ dicit: Imponit
 finē sapiēs: z rebus honestis. Iuxta etiā
 qd̄ dicit Aristo. ij. ethic. Principalissima
 circūstātiā sunt ea in quibz est opatio:
 cui⁹ ḡra. Ex q̄bus p̄z q̄ nō sufficeret circū-
 stāntia finis q̄ dz: cuius ḡra: nisi p̄sup-
 ponat̄ circūstātia obiecti debiti q̄ intelli-
 gitur p̄ ea in quibz est opatio. Cū ḡ q̄ritur
 An oē op̄s zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄clud
 q̄ malū nullo mō pōt bñ fieri: nec esse pōt
 excusatio in pctis ex intētionē finis: qz iux-
 ta Aplm̄ vbi sup̄ allegatū est nō sunt fa-
 ciēda mala vt inde veniāt bona. Audite q̄
 furta facitis z rapinas z fraudes vt inde
 elemosinas faciatis vel pegrinatōes: aut
 p̄struatis ecclesias: aut paramēta dētis.
 Et vos mulierc̄le q̄ fornicamini vt habē-
 atis vnde viuere: z mēdacia dicitis vt ex-
 cusatiōes habeat. Audite generalr̄ oēs
 peccatores: lubrici: auari zc. quoniā nulla
 erit vobis excusatio in peccatis. Ibo p̄s
 Nō declines cor meū in verba malicie ad
 excusandas excusationes in pctis. Tales
 p̄fecto q̄ sic querūt excusari: merent̄ a dei
 gr̄tia excludi. Figura Benef. ij. de pa-
 rentibus p̄mis qui idcirco exclusi sunt a
 paradiso z dei maledictionē receperunt:
 quia excusationes p̄tenderunt. Expone
 notando illud Prouerb. xxvij. Qui abs-
 condit scelera sua non diriget

Secund⁹ articulus. In p̄cedenti zc.
 Hunc de tertio qd̄ est curationis glo-
 rificatiua magnificatō. qz p̄cepit ill⁹ ne cui
 dicerent. Quāto autē zc. vsq̄ i finē. Non
 fuit illud p̄ceptū observatōis: sed instru-
 ctionis ad humiliandū se in factis exem-
 plo ipsius. Theophil⁹. Docemur ex hoc
 cum alicui beneficia elargimur: minime
 applausus z laudes petere. Cum p̄o accl-
 pinus beneficia: benefactores p̄dicare et

Dñica. XIII. post Trinitatis

laudare quis nolint. Aug⁹. de 2 cor. enā. Saebat ille sic q̄ notas habebat et p̄sep̄tes et futuras hominū voluntates tanto magis predicaturos q̄nto magis ne p̄dicaret eis p̄cipiebat: vt qd̄ q̄ p̄cipiebat: s; pigris volebat oñdere q̄nto gaudios⁹ q̄ntoq; feruenti⁹ eū p̄dicare debebat q̄b; iuber vt p̄dicent: q̄n̄ illi q̄ p̄hibebāt tacere n̄ poterāt. Tria ḡ docemur ex premissis.

Primum: laudes hoim fugere.

Secundum: dei gloriā querere.

Tertium: diuinū op⁹ extollere.

Primum rē. Nā p̄cepit dñs ne cui dicerent. **Chrysos.** Gloria q̄ppe cupere in gloriatio est: p̄n̄ aut gloria ē hāc despiciere: et nullaz ei⁹ facere curā: s; ad id qd̄ deo placet oia dicere et facere. **Secundum** dei gloriā q̄rere qz q̄nto eis p̄cipiebat: t̄nto ampl⁹ p̄dicabant. **1. Cor. x.** Oia in gloriā dei facite. **Chrysos.** Jā poterim⁹ et mercedē recipere ab eo q̄ n̄ra videt diligēter cū eo solo cōtēti fuerim⁹ inspectore. **Tertium** ē diuinū op⁹ extollere qz admirabatur dicētes Bene oia fecit rē. **Ps.** Quā magnificata sūt opa tua dñe: oia in sapia fecisti. **Dicas** mus et nos qm̄ omnia bñ fecit dñs. Tū in opere creatōis. **Uñ** **Ben. j.** Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat et erant valde bona. Et p̄cipue circa hoim: de q̄ **Eccl. vij.** Inuent⁹ q̄ de⁹ fecerit hoim rectū. Et q̄ seq̄t̄ hoiminis p̄fusio: qz rectitudinē a cōditore sibi datā nō seruauit quēadmodū alie creature. **Aug⁹.** Arbor seruauit qd̄ creata est: hō deleuit qd̄ erectus est. Tū in ope gubernatiōis. **Sap. xiiij.** Tu aut p̄r gubernas oia sapia. **Eccl.** dicat⁹ Ultra mala sūt in vniuerso: ḡ et hoc p̄mittit de⁹: ḡ nō fac oia bñ in ope gubernatiōis. **Dicēdū** cum Augustino in encheridō. q̄ de⁹ oipotens nullo mō p̄mitteret aliqd̄ malū eē in opib; suis nisi eēt vsq; adeo oipotēs et bon⁹ vt bñ faceret etiā de malo. Tū in ope retributiōis: qz nullū malū impunitū et nullū bonū reliq̄t irremuneratū. **Dan. iij.** Iustus es in oib; q̄ fecisti. **Et ps. liij.** Tu red des vnica qz iuxta opera sua. **Hui⁹** snie p̄sideratio multū sollicitos nos reddere debet et timoratos qz velimus nolimus oportet tādē corā sūmo iudice assistere: vt recipiat vnūq; qz prout gessit. **Et ceterū** plurim notabile d̄ iob: et de b̄to hieronymo

Vide in sc̄do aduentual. feria q̄rta post secundam dñicam.

Tertium ar. **Aut. rē.** Videte ergo nestis ingrati erga deus. **Dicit** em̄ lex. **Bñficiū** acceptor naturalis obligat ad arctota. **1. S. s. s. Cōsult. ff.** d̄ petitiōe hēreditatis. **Bñficia** ḡ sūt deuote recognoſcenda p̄sertim si volum⁹ alta impetrare. **Nā** vt hētur de rescriptis. **Si** p̄ponente. **Quātūcūq;** modicū sit bñficiū: semp de ipso faciēda est mētio si aliud voluerit q̄s impetrare. **Pone** casum si vis. **Horate** et q̄ vituperandus est ille cui bon⁹ medic⁹ reparauit auditū et loquelā. et tñ postea i⁹ pugnetur eū et diffamaret: cū de iure teneatur gr̄as ei exhibere et obsequia. **Et** pone et applica notādo: qz ebri⁹ venit ad nos vt medicus et de p̄p̄io sanguine p̄ſecit medicinā. **Cauete** ḡ ab ingratitudine qm̄ vt dicit **Bern.** Nihil ita deo displicet p̄sertim in filiis gratie quēadmodum ingratitudo.

Dñica. xiiij. Sermo. j.

Quid facien
Quo vitā eternam possidebo. **Lu. x.** Abrae dicte sūt p̄missiones et temini ei⁹. **Gal. iij.** Nō pot vitā etna possideri nisi i⁹trute istaz p̄missionū q̄ sūt p̄missiones sp̄lit⁹ britudis. **1. Thimē** ḡre: et gl̄e. **Hec** ei hñtur ex p̄missionē facta abrae. **Ben. xxiij.** In semine tuo bñdicent oēs gētes terre.

Salutatio. **Quid** faciendo rē.
Primum ar. **An** possit hō bo nūfaciens de mereri apud deū vitā eternam. **Vide** in dñica q̄n̄ ḡ gesime p̄mone p̄mo. **Secundum** ar. **In** euangelio hodierno nos informat dñs de oib; q̄ necessaria sūt ad vitā etnā possidendā. **Ubi** sē notāde tres p̄cipue instructiōes. **Prima** est: instructio attractiua. **Secunda** est: directiua. **Tertia** est: declaratiua. **In** hoc p̄mo. dicēdū de p̄ma. **Circa** quod notādū qz in euāgelio ad alliciēdos discipulos aios et oim ḡnaliter: dñs dicebat. **Bti** q̄ vidēt q̄ vos vidēt. **i.** q̄ vidēt i me impletū qd̄ antiq̄s p̄rib; fuerat p̄missū. **Dico** em̄ vob qz mlti p̄bere et reges siue iusti (q̄s em̄ reges lucas dicit / matth. eius iij)